

Petar Vujošević

POINT OF VIEW – Projekat GRUPE AMETIST

"Konkretno–apstraktno"

Galerija SULUV, 28. 05 – 09. 06. 2007.

Dve različite polazne pozicije u modernom slikarstvu, dva različita i sukobljena stava, jedan koji se zasniva na figurativnom, na predstavi, i drugi koji sve figurativno i konkretno razbija, koji potvrđuje sliku kao dvodimenzionalni objekat, imaju svoje tačke preseka, zone preplitanja. Ako na slikama starih majstora izdvojimo deo pozadine, deo draperije ili uvećamo neki detalj lica, kose... dobijamo jednu potpuno apstraktnu kompoziciju.

U tehnici kao što je mozaik, taj momenat se neobično naglašava, sam od sebe nameće samim izvođačkim postupkom: mozaičku sliku čine samostalni komadi, fragmenti, mnoštvo manjih delova koji se objedinjavaju u harmoničnu celinu. Ali, ne nužno. Percepcija celine ili detalja na mozaiku, predstave nekog lika, recimo, ili jedne kamene pločice sa svim prelivima boja, sa posebnom teksturom, sa manje više zrnastom površinom natrunjenom sićušnim

Olivera Gavrić Pavić, Mrtvi Hristos II,
1998, 80 x 50 cm

posmatranja jednog portreta može skliznuti u mrežu fuga ili tok valovitih žila na prelomu kamena. To su vrata kroz koja se ulazi u tajnu neodoljive privlačnosti mozaika.

kristalima, koji u zavisnosti od vrste kamena i načina obrade različito prelamaju svetlost – a upravo se o svetlosti i radi, opažanje, dakle, jednog mozaika kao slike(predstave) ili kao "gomile" poređanog, samostalnog kamenja, zavisi samo od posmatrača. On, koji stoji pred takvom slikom, u svakom trenutku, bez upinjanja da u ovoj ili onoj mrlji pokrene neki niz asocijacija, može vrlo lako posmatrati prelivanje tih sitnih fragmenata u jednu skladnu celinu i obratno – sa